

[Bolvig]

For godt et år siden var socialministeren som bekendt i Kina. Under hendes fravær blev nogle udgiftsbilag fra et tidligere ophold i Paris offentliggjort. Vi politikere stod nærmest i kø for at komme frem med forargede erklæringer og fordømmelser, inden vor kollega endnu var vendt hjem fra Østen. Vi havde selv dømt hende på forhånd. Vi burde kunne forstå, at vi øgede befolkningens forargelse voldsomt.

Vi har for nylig fået en dacapoforestilling. Statsministeren udnævnte som bekendt hr. Hjortnæs til skatteminister. En uklog udnævnelse, men forbitrelsen, vreden og et næsten manisk raseri bredte sig herindefra og ud i befolkningen. En række ting og personlige, private forhold, der var og er sagen aldeles uvedkommende, blev bragt frem til skade for personen, hans familie, men værre endnu for folketinget og politisk arbejde i al almindelighed.

Udenrigsministeren må have følt, at de mest nådeløse kritikere findes i dette ting. Beslutningen om at modtage det vel næstærerigste politiske job i stedet for en nyvalgt karriere som EF-politiker var måske kritisabel, men hvem af de forargede og højtråbende kritikere ville ikke have gjort det samme? Hvem af os turde kaste den første sten? Når vi bruger så stærke ord som grænseløs foragt for vælgerne, hvordan tror vi så, de reagerer?

I vinterens løb blev statsministeren den dominerende skydeskive. Mange folketingsmedlemmer erklærede, at han var uegnet, svag, uduelig, slap og udygtig – og dog beklager vi, at folk vender os ryggen. Vé den arbejdsplads, hvor man behandlede hinanden med tilsvarende manglende respekt og forståelse. På Christiansborg uddeles kun ros og anerkendelse til politiske modstandere ved begravelser eller sygdomsnødvendige afgang i utide.

Som en effektiv afslutning på dette folketingsår fik heksejægerne energiministerens overdraget. Jeg spørger: tillader vi overhovedet ikke fejl? Rækker vores forståelse for, at en minister også er et menneske, da slet ikke til at kunne acceptere et fejltrin, en enkelt dumhed eller tåbelighed? Er de borgerlige oppositionspolitikere overmennesker eller blot så små, at alt kan og skal bruges til snævre partipolitiske formål? Strejfer det dem da ikke, at de en dag kunne blive mini-

stre og stå med ansvaret? Vil I borgerlige toppolitikere da aldrig få brug for en lidt overbærende forståelse?

Ministre skal ikke fredes, naturligvis ikke, men unuanceret, nuanceløst, personligt præget kritik skader ikke kun den enkelte, men det folkestyre, hvis vigtigste værnere vi burde være.

Kurt Hansen (VS):

SF og VS har for cirka en uge siden bedt om at få en forespørgselsdebat om den kollektive trafik generelt såvel som i hovedstadsområdet. Dette kom ikke igennem. Begrundelsen var den stramme tidsplan. Da denne forespørgselsdebat ikke er kommet igennem, vil jeg godt på partiets vegne sige noget om, hvordan vi ser på udviklingen omkring den kollektive trafik ikke mindst i hovedstadsområdet, som den ser ud i dag.

Den kollektive trafik i dag er langt fra tilfredsstillende hverken i hovedstadsområdet eller på landsplan, og nu oplever vi, at brugerne af den kollektive trafik i hovedstadsområdet er blevet præsenteret for hovedstadsrådets planer om forringelser og fordyrelser, der vil betyde et vældigt tilbageslag for den kollektive trafik generelt. Prisstigningerne i hovedstadsrådets kollektive trafik bliver på omkring 66 pct. Sådanne prisstigninger rammer selvklart de svagere stillede grupper hårdest. Det bliver de arbejdsløse, pensionisterne, uddannelsessøgende m.v., der får endnu et økonomisk gok oven i nødden. Jeg vil godt spørge regeringen, om man agter passivt at se til, at en sådan udvikling kommer til at foregå.

Men ud over prisstigningerne sker der også forringelser i øvrigt. Der bliver skåret dybt i hyppigheden af afgang. 5 pct. færre afgang i myldretiden, 20 pct. færre afgang i aftentimerne, 15 pct. færre afgang i weekenderne. Det er bl. a., hvad hovedstadsrådet har planer om at få gennemført. Dertil kommer der udskydelse af en række faste anlæg samt udskydelse af indkøb af materiel, S-tog, busser osv.

Sådanne forringelser for den kollektive trafik vil naturligvis få katastrofale følger i mange år frem. Disse forringelser vil også selvklart være med til at presse mange mennesker, der har set den kollektive trafik som et fornuftigt alternativ, tilbage i privatbilen.